

[Valdemar Sørensen.]

havn, faar Frederiksberg derfor ganske den samme Interesse som København i at opheve Gentoftes Stilling som Skattely. Og jeg har ment, at det kan baade Frederiksberg og København være tjent med at betale noget for. Som Forslaget foreligger og Udviklingen er gaaet paa Grund af den Passivitet, der har udmærket det konservative Flertal paa Frederiksberg, er det Frederiksberg alene, der kommer til at betale det, hvad jeg beklager, men ikke har kunnet ændre. (*Krag*: Er det rimeligt?). Nej, det er ikke rimeligt, og derfor takker jeg for den Ændring, som siger, at allerede om 8 Aar i Stedet for om 25 Aar kan dette Forhold bringes til Ende. Det er et beskedent Fremskridt, der er gjort under Udvalgsbehandlingen, og det har jeg altsaa kunnet opnaa, men jeg tror, at hvis det konservative Flertal paa Frederiksberg havde været lige saa ivrigt som det konservative Flertal i Gentofte, havde vi ogsaa for Frederiksbergs Vedkommende naaet et bedre Resultat.

Jeg maa endelig sige med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkninger om den skattemæssige Kløft, der kan aabne sig igen, at jeg for mit Vedkommende nærer den samme Anskuelse, men jeg tror, at Forholdene vil kræve, navnlig for Frederiksberg Kommune, at man i de Aar, der nu kommer, nøje maa tage i Agt, at den kommunale Udvikling, man gennem sine Foranstaltninger bliver Anledning til, ikke aabner Mulighed for, at den skattemæssige Kløft aabner sig igen.

Jeg tror ikke, at det ærede Medlem af mine Ord forrige Gang kunde udlede den Betragtning, at jeg ogsaa gerne vilde have Frederiksbergs Formue delt. Det laa ikke i dem. Jeg gjorde bare opmærksom paa, hvorfor Frederiksberg Kommune trods Udligningen stadig kunde holde omkring 15 pCt. lavere Skat end København; jeg sagde oven i Købet, at den var nødt til at gøre det, og at den kunde det paa Grund af de Formuemidler, som Udligningen stadig væk overlader til Frederiksbergs frie Raadighed. Men jeg finder ganske vist, at den nuværende Tilstand er af saa grel Natur, at Forholdet ikke kan bestaa, hvis man paa Frederiksberg vil opretholde Kommunens Selvstændighed, og det ærede Medlem kan være ganske ubekymret med Hensyn til, hvorledes vi for vort Vedkommende skal klare os over for Frederiksbergs Befolkning i dette Spørgsmaal nu ved Valgene. Thi Forholdet er det, at den Skattelettelse, som gives frederiksbergske Skatteydere, fordeles paa

en saadan Maade, at Flertallet af Befolkningen derude overhovedet ikke har nogen Interesse i den. Det er saadan, at de 58 900 af Frederiksbergs Skatteydere eller 95 pCt. af dem alle faar i Forhold til den københavnske Skat Skattelettelse paa fra 2 Kr. og op til 200 Kr. hver, fordelt med den største Del paa Beløb fra 2 Kr. til 70 Kr. De har ikke megen Interesse i Skattelettelsen, for den Beboelsespolitik, det konservative Flertal har drevet derude, har sat Huslejen saa højt i Vejret i Forhold til København, at denne Skattelettelse er forsvundet for de allerfleste af dem. Men helt anderledes ser det ud for de 3 400, der er Resten af Skatteyderne, de 5 pCt. af dem. De faar Lettelser i Beskatningen, der gaar fra 550—560 Kr. og for de sidste 10's Vedkommende op til 38 300 Kr. om Aaret. Det er disse 5 pCt. af Skatteyderne, som det konservative Flertal paa Frederiksberg fører Politik for; det er til Fordel for dem, man udsætter Kommunens Selvstændighed for Fare ved en ganske ubluferdig Skattepolitik. Det er dette, der forhindres ved den Lov, der nu kommer, og det er af den Grund, jeg og Flertallet af Befolkningen paa Frederiksberg kan være tilfreds med den.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg maa fuldkommen tilbagevise det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensens Bemærkninger over for mig personlig med Hensyn til, at der ikke kan føres Forhandling med mig paa fortrolig Basis, og jeg tror, jeg har Lov til at sige, at det høje Tings Medlemmer heller ikke vil være enige med det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen heri. Men det, der er det faktiske Forhold, er, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen og Regeringspartierne da virkelig ikke kan forvente, at de skal have det paa den Maade, at naar det passer dem, kan man efter Udvalgsforhandlinger den næste Dag læse om dem i Regeringspressen, og hvis Referater ikke passer dem, tager de en fornærmet Mine paa, saaledes som det ærede Medlem gjorde her.

Ordføreren (S. Munk): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forsøgte at lægge mig i Munden, at jeg havde sagt, at naar Sagkundskaben, i dette Tilfælde de skattekyndige, der i fem Aar havde undersøgt dette Forhold, havde talt, havde vi Rigsdagsmænd uden videre at sluge, hvad de foreslog, og det ærede Medlem drog deraf